

"Vostè, senyor, es fill d'aquí, de Sils?. I ha viscut sempre aquí?".

"Si" li va contestar aquell senyor.

"El camí més curt per anar d'aquí a Caldes de Malavella...?" preguntà en Josep.

"La carretera va directe a Caldes. No vos podeu pas perdre", va respondre.

"No, un camí més directe..." insistí l'amic.

"La línia del ferrocarril és una recta" va puntualitzar aquell senyor.

"No!, No!, el "Camí Ral" el més antic... ". tornà a reiterar.

Aquell bon home, de moment no reaccionà. Ens mirava com esmaperdut. Després, dirigint la mirada cap a les nostres motxilles va exclamar tot movent el cap amunt i avall: "Si que en porteu de frau, que us esteu amagant de la Guàrdia Civil... !".

Un cop casat i amb dos fills, vàrem fer durant molt de temps, sortides amb la Maria Rosa, el fills i el meu nebot Joan Miquel Pibernat. En aquest període vàrem anar força cap a la Riera Major, Garduix, Sant Miquel del Fai, Montgrony, Ull de Ter, Estanys de la Pera, San Juan de la Peña i el meravellós Parc Nacional d'Ordesa etc., fins que els fills varen volar pel seu compte.

Finalment vaig sortir amb l'Amadeu Caballeria i Serra, també Soci de l'Agrupació, ell des dels primers temps de quan és va crear. Les sortides amb ell, cada diumenge, dos dies si hi havia un pont, o uns quants dies per les vacances del mes d'agost, varen durar varies dècades... fins que els problemes que em va crear la crisi Tèxtil dels anys setanta, em va impedir poder seguir acompanyant a l'amic Amadeu.

Amb ell vaig pujar infinitat de vegades al Matagalls; de Santa Fe al Turó de l'Home i baixar cap al poble de Montseny; de Vidrà al Puigsacalm; el Taga (Ribes); Ull de Ter; Núria; Nou Creus; Puigmal; La Molina - Castellar de N'Hug - Montgrony; tot el Bertí, i el Montseny per l'Est (Sant Celoni) i per l'Oest (La Garriga, Figueró, Aiguafreda, Brull, etc.).

L'Amadeu no era un poeta. S'expressava bé, però eren els seus silencis i la cara d'il·luminat que posava quan un paisatge l'entendria. Em va explicar que l'any 1936 quan ja es va veure que a la insurrecció dels militars si havia de posar fre, al crear-se el Regiment Pirinenc núm. 1

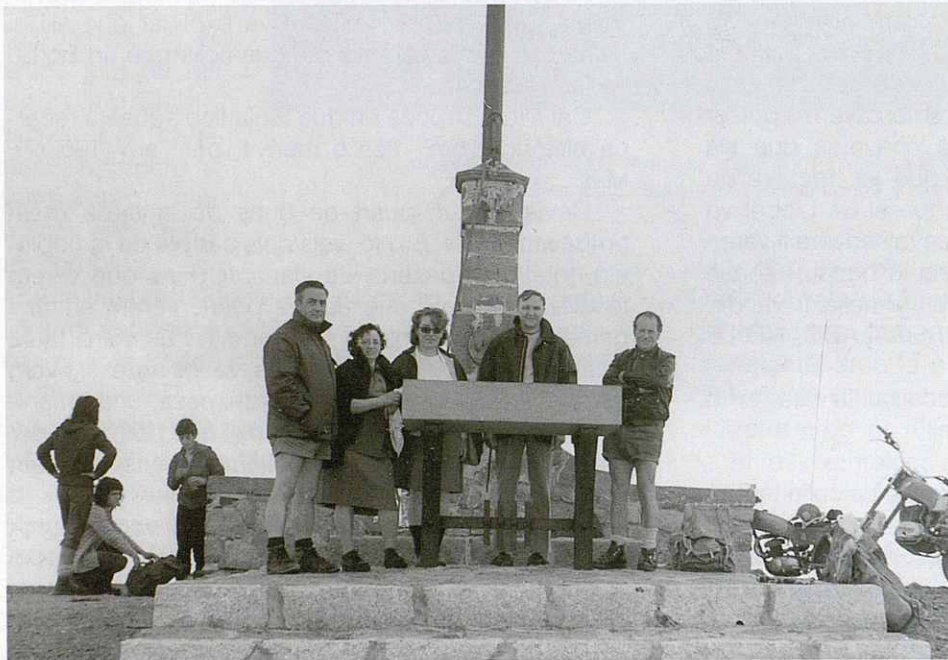
per la Generalitat de Catalunya amb base a La Molina, no va dubtar a incorporar-s'hi junt amb el seu amic Josep Gabarró, perquè segons paraules seves, no va ser un acte polític, sinó l'oportunitat de que com que aviat el cridarien a files, escollint aquest regiment realitzava els seus desitjos de fer vida a la Muntanya. Com un alliberament.

Mai, amb els anys que vàrem anar junts vam tenir la més petita fricció.

Pràcticament, després de deixar d'anar amb l'Amadeu es varen acabar pròpiament les excursions. Quan al cap d'un temps, ja jubilat, vaig intentar a tornar a sortir amb la meva esposa, vaig adonar-me, que m'acompanyava perquè no anés sol i ho vaig deixar córrer.

Ja m'acostava als 70 anys –o potser ja els havia complert–, havia perdut el ritme de caminar, m'havia *rovellat*, i mai més vaig recuperar l'agilitat que calia.

La *guinda* per acabar-ho d'ajudar, el 1994 vaig

Excursió al cim del Matagalls el mes de juny de 1975. D'esquerra a dreta el matrimoni Crusellas (Pere i Maria-Rosa), el matrimoni Andersen (Anni i Bob), i el company Amadeu Caballeria.

Foto: Pere Crusellas.

Va ser en aquella època quan l'Hot Club de Barcelona va portar a la ciutat Comtal la FLOR i NATA del JAZZ mundial: Duke Ellington, Count Basie, Louis "Satchmo" Armstrong, Lionel Hampton, Lee Collins, Errol Garner, Ella Fitzgerald, Sara Vaughan, Miles Davis, i una inacabable llista... que a mi em tenia –i encara em té– *posseït*.

Per aquest motiu no vaig seguir treballant amb l'Estrada.

Un bon dia, vaig tenir la sort de conèixer a n'en Miquel Bosch i Manent, excel·lent persona i agradable company de les sortides que fèiem quasi bé cada diumenge. Amb ell vaig recórrer tot el Bertí i tots els graus i camins per pujar-hi. Sant Miquel del Fai era perfecte per aconseguir una relaxació total. L'onada massiva de visites arribà força més tard. La quasi totalitat de Masies i cases de Pagès estaven habitades. També Els Munts, Bellmunt, Cabrera, i fins hi tot vàrem anar a El Far.